॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दर्पः आंतरः ॥ उत्सेधः शारीरः॥ १९ ॥ किंत्विति हेनिशाचर त्वांहंतुंयद्यपिमयाशक्यमथापीदानींनहंतव्यः भगवद्वचनानुपालनायेतिशेषः ॥ किंचत्वंपूर्वमेव स्वकर्मभिः स्वदुष्कृतैर्हतएवासि ॥ कालांतरेमद्दूपैरेवहंतव्योभविष्यसीतिभावः ॥ २०॥ तद्वाक्यसमनंतरं देवदुंदुभ्यादिप्रवृत्तिस्तु तच्छापेनरावणवधनिश्चय

यस्माद्वानररूपंमामवज्ञायदशानन॥ अशनीपातसंकाशमपहासंप्रमुक्तवान् ॥ १६ ॥ तस्मान्मद्वीर्यसंयुक्तामद्रूपसमतेजसः ॥ उत्पत्स्यंतिवधार्थंहिकुलस्यतववानराः ॥ १७ ॥ नखदंष्ट्रायुधाःक्रूरमनःसंपातरंहसः ॥ युद्धोन्मत्ताबलोद्रिक्ताःशैलाइवविसर्पिणः ॥ १८ ॥ तेतवप्रबलंदर्पमुत्सेधंचपृथग्विधं॥ व्यपनेष्यंतिसंभूयसहामात्यसुतस्यच॥ १९॥ किंत्विदानींमयाशक्यंहंतुंत्वांहेनिशाचर॥ नहंतव्योहतस्त्वंहिपूर्वमेवस्वकर्मभिः॥ २०॥ इत्युदीरितवाक्येतुदेवेतस्मिन्महात्मनि॥ देवदुंदुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिश्चखाच्च्युता ॥ २१॥ [illegible]सतदानंदिवाक्यंमहाबलः॥ पर्वतंतुसमासाद्यवाक्यमाहदशाननः॥ २२॥ पुष्पकस्यगतिश्छिन्नायत्कृतेममगच्छतः ॥ तमिमंशैलमुन्मूलंकरोमितवगोपते ॥ २३ ॥ केनप्रभावेणभवोनित्यंक्रीडतिराजवत्॥ विज्ञातव्यंनजानीतेभयस्थानमुपस्थितं ॥ २४ ॥ एवमुक्त्वाततोरामभुजान्विक्षिप्यपर्वते ॥ तोलयामासतंशीघ्रंसशैलःसमकंपत ॥ २५ ॥ चालनात्पर्वतस्यैवगणादेवस्यकंपिताः॥ चचालपार्वतीचापितदाश्लिष्टामहेश्वरं॥ २६ ॥ ततोराममहादेवोदेवानांप्रवरोहरः ॥ पादांगुष्ठेनतंशैलंपीडयामासलीलया॥ २७॥ पीडितास्तुततस्तस्यशैलस्तंभोपमाभुजाः॥ विस्मिताश्चाभवंस्तत्रसचिवास्तत्ररक्षसः॥ २८॥ रक्षसातेनरोषाच्चभुजानांपीडनात्तथा॥ मुक्तोविरावःसहसात्रैलोक्यंयेनकंपितं॥ २९॥

जसंतोषात् ॥ २१ ॥ २२ ॥ यत्कृते यदाश्रयक्रीडानिमित्तं गच्छतोमम पुष्पकस्य गतिश्छिन्नात्वया हेगोपतेरुद्र तवेमंपर्वतं उन्मूलंकरोमि ॥ २३ ॥२४॥ पर्वते पर्वताधस्तात् ॥२५॥ आश्लिष्टा आश्लिष्टवती ॥ कर्तरिक्तः ॥२६॥२७॥ तस्य पर्वताधोभागगताभुजाः पीडिताअभवन्निति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥